

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 26. novembra 2013*

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg industrijskih plastičnih vreč — Pripis kršitve, ki jo je storila hčerinska družba, matični družbi — Predolgo trajanje postopka pred Splošnim sodiščem — Načelo učinkovitega sodnega varstva“

V zadevi C-40/12 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 27. januarja 2012,

Gascogne Sack Deutschland GmbH, nekdanja Sachsa Verpackung GmbH, s sedežem v Wiedi (Nemčija), ki jo zastopata F. Puel in L. François-Martin, odvetnika,

pritožnica,

druga stranka v postopku:

Evropska komisija, ki jo zastopata F. Castillo de la Torre in N. von Lingen, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, K. Lenaerts, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, M. Ilešič, L. Bay Larsen, M. Safjan, predsedniki senatov, J. Malenovský, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, D. Šváby, sodniki, ter M. Berger (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. februarja 2013,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 30. maja 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Družba Gascogne Sack Deutschland GmbH, nekdanja Sachsa Verpackung GmbH (v nadaljevanju, v obeh primerih: pritožnica) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. novembra 2011 v zadevi Sachsa Verpackung proti Komisiji (T-79/06, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo pritožnice, s katero je primarno predlagala razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 4634 final z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena [81 ES] (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) (v nadaljevanju: sporna odločba) in njeno spremembo ter podredno znižanje globe, ki ji je bila s to odločbo naložena.

Pravni okvir

- 2 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [81 ES] in [82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205), s katero je bila nadomeščena Uredba Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prva uredba o izvajanju členov [81 ES] in [82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 3), v členu 23(2) in (3), s katerim je bil nadomeščen člen 15(2) Uredbe št. 17, določa:

„2. Komisija lahko podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti:

(a) kršijo člen [81 ES] ali člen [82 ES] [...]

[...]

Za vsako podjetje ali podjetniško združenje, udeleženo pri kršitvi, globa ne presega 10 % njegovega celotnega prometa v predhodnem poslovnem letu.

[...]

3. Pri določanju višine globe se upošteva teža, pa tudi trajanje kršitve.“

- 3 Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in členom [65(5) PJ] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 171, v nadaljevanju: Smernice iz leta 1998), ki so veljale ob sprejetju sporne odločbe, v točki 1 določajo, da se bo „[o]snovni znesek [globe] določil v skladu s težo in trajanjem kršitve, ki sta edini merili iz člena 15(2) Uredbe št. 17“.
- 4 Glede teže kršitve točka 1 A, prvi odstavek, teh smernic določa, da je pri ocenjevanju teže kršitve treba upoštevati njeno naravo, dejanski vpliv na trg, če je to mogoče meriti, in velikost upoštevnege geografskega trga.
- 5 V skladu z drugim odstavkom iste točke Smernic iz leta 1998 so kršitve razdeljene v tri kategorije: manjše kršitve, resne kršitve in zelo resne kršitve. Slednje so navadno horizontalne omejitve, kot so „cenovni karteli“ in kvote o delitvah trga.

Dejansko stanje in sporna odločba

- 6 Pritožnica je družba nemškega prava. Leta 1994 je 90 % njenih poslovnih deležev pridobila družba Gascogne Deutschland GmbH, ki je hčerinska družba v stoddotni lasti Groupe Gascogne SA (v nadaljevanju: Groupe Gascogne), družbe francoskega prava. Preostalih 10 % deležev je neposredno pridobila Groupe Gascogne. Leta 2008 je spremenila ime in postala Gascogne Sack Deutschland GmbH.
- 7 Družba British Polythene Industries plc je leta 2001 obvestila Komisijo o obstoju omejevalnega sporazuma v sektorju industrijskih vreč.
- 8 Komisija je junija 2002 opravila preglede in julija 2002 ji je pritožnica sporočila, da želi sodelovati. Komisija je 29. aprila 2004 začela upravni postopek in sprejela obvestilo o ugotovitvah o mogočih kršitvah zoper več družb, med katerimi je bila tudi pritožnica.
- 9 Komisija je 30. novembra 2005 sprejela sporno odločbo, katere člen 1(1)(k) določa, da sta pritožnica in družba Groupe Gascogne kršili člen 81 ES s tem, da sta prva od 9. februarja 1988 do 26. junija 2002 in druga od 1. januarja 1994 do 26. junija 2002 sodelovali pri skupku sporazumov in usklajenih ravnanjih v sektorju plastičnih industrijskih vreč v Belgiji, Nemčiji, Španiji, Franciji, Luksemburgu in na Nizozemskem, ki so se nanašali na določitev cen in vzpostavitev skupnih modelov za izračun cen, razdelitev trga in dodelitev prodajnih kvot, razdelitev strank, poslov in naročil, na usklajene ponudbe na nekatere javne razpise in izmenjavo individualiziranih informacij.
- 10 Komisija je zato pritožnici v členu 2, prvi odstavek, točka (i), sporne odločbe naložila globo v višini 13,20 milijona EUR, pri čemer je pojasnila, da je družba Groupe Gascogne od tega zneska solidarno odgovorna za znesek 9,90 milijona EUR.

Izpodbijana sodba

- 11 Pritožnica je 23. februarja 2006 zoper sporno odločbo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo. V bistvu je Splošnemu sodišču predlagala, naj to odločbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanjo oziroma naj ji, podredno, zniža naloženo globo.
- 12 Pritožnica je v utemeljitev tožbe navedla osem tožbenih razlogov. Namen prvih treh tožbenih razlogov, ki so bili primarni, je bil razglasitev ničnosti sporne odločbe, nanašali pa so se, prvi, na očitno napako pri presoji stopnje vpletenosti pritožnice v omejevalnem sporazumu, drugi, na neobstoje obrazložitve sporne odločbe glede sodelovanja pritožnice pri podskupini „Nemčija“ in, tretji, po eni strani na kršitev člena 81 ES, ker naj bi Komisija ravnanja pritožnice napačno pripisala njeni matični družbi, to je družbi Groupe Gascogne, in po drugi strani na kršitev člena 23(2) Uredbe št. 1/2003.
- 13 Preostalih pet razlogov, ki so bili podredni, je zadevalo zmanjšanje zneska naložene globe. Četrty razlog se je nanašal na napačno presojto teže kršitve, peti razlog na napačno presojto glede trajanja kršitve, šesti razlog, še podrednejši, na napako pri presoji, ker naj ne bi bile upoštevane olajševalne okoliščine, sedmi tožbeni razlog se je nanašal na napačno presojto sodelovanja pritožnice v upravnem postopku, osmi, najpodrednejši pa se je nanašal na kršitev načela sorazmernosti.
- 14 Pritožnica je z dopisom z dne 20. oktobra 2010 zahtevala ponovno odprtje pisnega postopka, ker se je med postopkom pojavila nova pravna okoliščina, in sicer začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, natančneje člena 6 PEU, ki je Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) povzdignil na raven primarnega prava.

15 Pritožnica je na obravnavi 2. februarja 2011 poleg tožbenih razlogov navedla kršitev domneve nedolžnosti, ki je določena v členu 48 Listine in členu 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP). Splošno sodišče je v zvezi s tem v točkah od 92 do 93 izpodbijane sodbe ugotovilo:

„92 [...] očitek tožeče stranke, ki se nanaša na kršitev načela domneve nedolžnosti, ki jo zagotavlja člen 48 Listine, je dodan argumentom, razvitim v okviru tožbenih razlogov, navedenih v fazi tožbe, in nima dovolj tesne povezave s prvotno navedenimi argumenti, da bi bilo mogoče šteti, da izvira iz normalnega razvoja debate v postopku pred sodiščem. Ta očitek je zato treba šteti za nov.

93 Zato je treba ugotoviti, ali začetek veljavnosti Pogodbe o Evropski uniji 1. decembra 2009 in zlasti njenega člena 6, ki Listini podeljuje enako pravno veljavo kot pogodbama, pomeni novo okoliščino, ki upravičuje predložitev novih očitkov. Glede tega je treba pripomniti, da je na dan sprejetja [sporne] odločbe načelo domneve nedolžnosti spadalo v pravni red Unije in bilo v njem zagotovljeno kot splošno načelo prava Unije v postopkih glede kršitev pravil konkurence [...]“

16 Splošno sodišče je iz tega sklepalo, da se pritožnica ne more sklicevati na spremembe v pravnem redu Unije, nastale zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, da bi v fazi obravnave trdila, da je bilo kršeno načelo domneve nedolžnosti.

17 Splošno sodišče je tri tožbene razloge iz tožbe, ki se nanašajo na razglasitev ničnosti, zavrnilo kot neutemeljene. Glede, konkretno, prvega dela tretjega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 81 ES, ker naj bi Komisija napačno pripisala odgovornost za ravnanja pritožnice njeni matični družbi, družbi Groupe Gascogne, je Splošno sodišče v točki 87 izpodbijane sodbe najprej opozorilo, da je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da če je matična družba stoddotna lastnica kapitala hčerinske družbe, ki je kršila pravila o konkurenci, obstaja izpodbojna domneva, da ta matična družba dejansko izvršuje odločilen vpliv na ravnanje hčerinske družbe. Splošno sodišče je nato v točki 88 te sodbe ugotovilo, da ni sporno, da je „bila pritožnica v stoddotni lasti družbe Groupe Gascogne, tako da je Komisija lahko domnevala, da je matična družba izvajala odločilen vpliv na hčerinsko družbo“. Splošno sodišče je dodalo, da je Komisija pojasnila, da je „družba Groupe Gascogne mesečno prejela podatke od tožeče stranke, da je bila ta funkcionalno vključena v sektor ‚prilagodljiva embalaža‘ skupine in da so bili direktorji skupine imenovani v ‚Beirat‘, nadzorni in upravni organ tožeče stranke“. Splošno sodišče je po tem, ko je v točki 89 te sodbe povzelo argumente pritožnice, s katerimi je skušala ta dejstva ovreči, v točki 90 izpodbijane sodbe sklenilo: „vendar je treba ugotoviti, da s temi elementi ni mogoče ovreči domneve, da je družba Groupe Gascogne odločilno vplivala na tožečo stranko“.

18 Splošno sodišče je glede drugega dela tretjega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 23(2) Uredbe št. 1/2003, ker naj Komisija ne bi spoštovala zgornje meje 10 % prometa zadevnega podjetja v izračunu dela globe, naložene za kršitev, storjeno med 9. februarjem 1988 in 31. decembrom 1993, v točkah 108 in 109 izpodbijane sodbe razsodilo:

„108[...] v zvezi z razlikovanjem med začetnim obdobjem, v zvezi s katerim odgovarja za kršitev le hčerinska družba, in drugim obdobjem, v zvezi s katerim za kršitev odgovarja matična družba solidarno s hčerinsko, člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 Komisiji ne nalaga, naj ugotovi, ali del globe, glede katere matična družba ne odgovarja solidarno za plačilo, presega zgornjo mejo 10 % prometa zgolj hčerinske družbe. Edini namen zgornje meje, navedene v tej določbi, je preprečiti naložitev čezmerne globe glede na velikost celotnega gospodarskega subjekta na dan sprejetja odločbe. Promet zgolj družbe, ki je odgovorna za kršitev, kakor je evidentiran na dan kršitve ali na dan naložitve globe, je v zvezi s tem manj pomemben.

109 Okoliščina, da je Komisija v predhodni praksi odločanja drugače uporabila to določbo, kar se je izkazalo v korist zadevne družbe, na ta preudarek ne vpliva. Kakor je Komisija opozorila, glede tega zadostuje poudariti, da ni vezana na svojo prejšnjo prakso odločanja, saj ta nikakor ni pravni okvir za izračun zneska glob [...]“

- 19 Splošno sodišče je zavrnilo tudi pet drugih podrednih tožbenih razlogov, ki so se nanašali na znižanje zneska globe. Glede, konkretno, prvega dela četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na to, da naj bi Komisija za izračun globe upoštevala konkreten vpliv kršitve na trg, čeprav naj ga ne bi bilo mogoče izmeriti, je Splošno sodišče v točki 117 izpodbijane sodbe razsodilo, da, „kakor je razvidno iz Smernic [iz leta 1998], se dejanski vpliv kršitve na trg upošteva za presojo teže kršitve le, če ga je mogoče izmeriti“. Splošno sodišče je zato v točki 118 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev tožene stranke, da bi morale znižati znesek globe, ki ga je naložila Komisija, kadar vpliva kršitve na trg ni mogoče izmeriti. V okviru tega se je oprlo na razlike med to zadevo in tisto, v kateri je izdalo sodbo z dne 5. aprila 2006 v zadevi Degussa proti Komisiji (T-279/02, ZOdl., str. II-897), na katero se je sklicevala pritožnica. V ta namen je v točki 119 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „[v] obravnavani zadevi Komisija ne zatrjuje, da je lahko izmerila učinek kršitve na trg, niti ni tožeča stranka predložila nobene navedbe ali dokaza, s katerima bi lahko dokazala, da omejevalni sporazum dejansko ni imel nobenega učinka in zato ni vplival na trg“.
- 20 Na koncu preučitve vseh tožbenih razlogov, ki jih je v utemeljitev tožbe navedla pritožnica, je Splošno sodišče tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

- 21 Pritožnica Sodišču predlaga, naj:
- primarno, izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne Splošnemu sodišču, da to odloči o finančnih posledicah, ki so zanj nastale zato, ker je Splošno sodišče prekoračilo razumni rok sojenja;
 - podredno, zniža znesek globe, ki ji jo je naložila Komisija, da se upoštevajo te finančne posledice;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 22 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - pritožnici naloži plačilo stroškov.
- 23 Pritožnica je z dopisom z dne 11. septembra 2012 na podlagi člena 42(2), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča v različici, ki je veljala na tisti dan, predlagala ponovno odprtje pisnega postopka zaradi novega razloga, in sicer zelo težavnega finančnega položaja, v katerem se nahaja.
- 24 Sodišče je na podlagi člena 24 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 61 svojega poslovnika pozvalo stranke, Evropski parlament in Svet Evropske unije ter države članice, naj odgovorijo na vprašanja, ki se nanašajo na merila, ki omogočajo presojo razumnega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem, in na ukrepe, s katerimi naj se popravijo posledice njegovega predolgega trajanja.

Pritožba

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 25 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo posledic začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009 in zlasti člena 6 PEU, ki Listini podeljuje enako pravno veljavnost kot pogodbama. Spregledalo naj bi, da gre za nov razlog v smislu člena 48(2), prvi pododstavek, svojega poslovnika in da ta okoliščina pritožnici omogoča, da se med postopkom sklicuje na nov razlog, ki se nanaša na domnevo nedolžnosti, zagotovljeno s členom 48 Listine. Pritožnica namreč navaja, da domneva, ki omogoča pripis odgovornosti matični družbi, ki ima v lasti 100 % kapitala hčerinske družbe, za protikonkurenčno ravnanje slednje pomeni domnevo krivde, ki je v nasprotju z Listino.
- 26 Komisija odgovarja, da je ta razlog presplošen, ker z njim ni razloženo, zakaj naj bi začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe pomenil novo pravno okoliščino, in naj zato ne bi bil utemeljen.

Presoja Sodišča

- 27 Najprej je treba ugotoviti, da pritožnica v pritožbi ne zatrjuje, da se je v tožbi kakor koli sklicevala na Listino.
- 28 Glede vprašanja, ali bi bilo treba začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, kakor zatrjuje pritožnica, šteti za okoliščino, ki se je pojavila med postopkom pred Splošnim sodiščem in ki bi zato v skladu s členom 48(2), drugi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča upravičila navajanje novih razlogov, je treba spomniti, da je Sodišče že presodilo, da tega začetka veljavnosti, s katerim je bila Listina vključena v primarno pravo Unije, ni mogoče šteti za novo pravno okoliščino v smislu člena 42(2), prvi pododstavek, Poslovnika. V teh okoliščinah je Sodišče poudarilo, da je celo pred začetkom veljavnosti te pogodbe že prej večkrat ugotovilo, da pravica do poštenega sojenja, kakor izhaja med drugim iz člena 6 EKČP, pomeni temeljno pravico, ki jo Evropska unija spoštuje kot splošno načelo na podlagi člena 6(2) EU (glej zlasti sodbo z dne 3. maja 2012 v zadevi Legris Industries proti Komisiji, C-289/11 P, točka 36).
- 29 Ta razlaga, ki jo je Sodišče podalo za namene uporabe svojega poslovnika, velja *mutatis mutandis* za uporabo ustreznih določb poslovnika Splošnega sodišča.
- 30 Vsekakor je bilo s sodno prakso po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe potrjeno, da domneva, da matična družba, ki ima v lasti celoten ali skoraj celoten kapital svoje hčerinske družbe, nad njo dejansko izvaja odločilen vpliv, ni v neskladju z načelom domneve nedolžnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2012 v združenih zadevah Alliance One International in Standard Commercial Tobacco proti Komisiji in Komisija proti Alliance One International in drugim, C-628/10 P in C-14/11 P, točke 46, 47, 108 in 113, in sodbo z dne 18. julija 2013 v zadevi Schindler Holding in drugi proti Komisiji, C-501/11 P, točke od 108 do 111 in navedena sodna praksa).
- 31 V teh okoliščinah je treba prvi pritožbeni razlog, ki ga pritožnica navaja v utemeljitev pritožbe, zavriniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

- 32 Drugi pritožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov. Prvi del se nanaša na to, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve sodbe, kar zadeva zavrnitev argumentov, ki jih je pritožnica navedla, da bi dokazala svojo poslovno samostojnost. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča, ker naj ne bi sankcioniralo neobrazložitve sporne odločbe glede izračuna zgornje meje naložene globe.

Prvi del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 33 Pritožnica zatrjuje, da se Splošno sodišče v točki 89 izpodbijane sodbe sklicuje na različne elemente, ki jih je navedla, da bi dokazala, da družba Groupe Gascogne ni izvajala dejanskega nadzora nad njeno poslovno politiko. V točki 90 navedene sodbe pa naj bi Splošno sodišče samo na kratko zavrnilo te elemente z uporabo stereotipne dikcije: „vendar je treba ugotoviti [...]“, ne da bi preverilo vsakega od njih in ne da bi navedlo razloge, zaradi katerih nimajo zadostne dokazne vrednosti. S tem naj bi Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ki jo ima na podlagi dobro ustaljene sodne prakse.
- 34 Komisija odgovarja, da obveznosti Splošnega sodišča, da obrazloži svoje odločbe, ni mogoče razlagati, kot da pomeni, da mora podrobno odgovoriti na vsako trditev stranke, zlasti kadar ta trditev ni dovolj jasna in natančna, kot naj bi bilo v primeru trditev, ki jih je pritožnica podala pri Splošnem sodišču.

– Presoja Sodišča

- 35 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Splošno sodišče z obveznostjo obrazložitve sodb na podlagi členov 36 in 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča ni zavezano k natančni obrazložitvi, ki bi izčrpno in drugemu za drugim sledila vsem razlogovanjem strank v sporu. Obrazložitev je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, na katerih temelji izpodbijana sodba, Sodišču pa, da ima dovolj elementov za nadzor v okviru pritožbe (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Alliance One International in Standard Commercial Tobacco proti Komisiji in Komisija proti Alliance One International in drugim, točka 64).
- 36 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče v točkah od 78 do 82 izpodbijane sodbe povzelo utemeljevanje pritožnice, v skladu s katerim bi morala Komisija, da bi lahko odgovornost za ravnanja hčerinske družbe pripisala matični družbi, dokazati obstoj dejanske določitve ravnanja hčerinske družbe na trgu s strani matične družbe, česar naj ta institucija v tem primeru ne bi storila.
- 37 V odgovor na to trditev je Splošno sodišče v točki 87 izpodbijane sodbe najprej spomnilo na ustaljeno sodno prakso Sodišča, iz katere je razvidno, da če je matična družba stoddstotna lastnica kapitala hčerinske družbe, ki je kršila pravila o konkurenci, obstaja izpodbojna domneva, da ta matična družba dejansko izvaja odločilen vpliv na ravnanje hčerinske družbe.
- 38 Splošno sodišče je nato ugotovilo, da je pritožnica hčerinska družba v stoddstotni lasti družbe Groupe Gascogne, kar je zadostovalo za utemeljitev uporabe zgoraj navedene domneve. Prav tako je navedlo dodatne indice, ki jih je Komisija navedla v zvezi s tem.
- 39 Splošno sodišče je po tem, ko je v točki 89 izpodbijane sodbe naštel konkretne elemente, ki jih je pritožnica navedla v dokaz svoje samostojnosti, v točki 90 iste sodbe izrecno ugotovilo, da ti niso bili taki, da bi lahko ovrgli domnevo, da družba Groupe Gascogne izvaja odločilen vpliv na pritožnico. Splošno sodišče je glede tega poudarilo, da se je slednja zadovoljila zgolj z navedbami in v njihovo utemeljitev ni predložila nobenega dokaza.

- 40 Kakor je navedla generalna pravobranilka v točki 63 sklepnih predlogov, Splošno sodišče sicer res ni izrecno navedlo, da je dokazno breme za izpodbitje domneve, navedene v točki 87 izpodbijane sodbe, na pritožnici, vendar so iz povezane obrazložitve v točkah od 88 do 90 navedene sodbe jasno in nedvoumno razvidne faze razlogovanja Splošnega sodišča z namenom zavrnitve trditev, ki jih je navedla pritožnica.
- 41 V teh okoliščinah je obrazložitev Splošnega sodišča v točkah od 87 do 90 izpodbijane sodbe zadostna, da pritožnici omogoča seznaniti se z razlogi, na katere se opira navedena sodba, Sodišču pa, da ima dovolj elementov za nadzor v okviru pritožbe.
- 42 Prvi del drugega pritožbenega razloga je torej treba zavrniti kot neutemeljen.

Drugi del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 43 Pritožnica opozarja, da je pri Splošnem sodišču izpodbijala znesek 3,3 milijona EUR, ki jih mora sama plačati kot globo in ki ustreza obdobju med 9. februarjem 1988 in 31. decembrom 1993, v katerem ni bila v lasti družbe Groupe Gascogne, navajajoč, da ta znesek presega zgornjo mejo 10 % prometa zadevnega podjetja v predhodnem poslovnem letu, ki je določena v členu 23(2) Uredbe št. 1/2003. Pritožnica se je glede tega opirala na Odločbo Komisije C(2003) 4570 final z dne 10. decembra 2003 o postopku iz člena [81 ES] in iz člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/E-2/37.857 – Organski peroksidi), katere povzetek je objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 30. aprila 2005 (UL L 110, str. 44, v nadaljevanju: odločba o organskih peroksidih) in iz katere naj bi bilo razvidno, da kadar Komisija razlikuje med obdobjem, v katerem je družba sama odgovorna za svoja ravnanja, in obdobjem, v katerem za dejanja hčerinske družbe postane odgovorna njena matična družba, ki je prevzela nadzor nad njo, je treba zgornjo mejo 10 % prometa v predhodnem poslovnem letu upoštevati ločeno za vsako družbo.
- 44 Pritožnica v pritožbi zatrjuje, da je Splošno sodišče, s tem da je v točki 109 izpodbijane sodbe zgolj razsodilo, da Komisija ni vezana na svojo prejšnjo prakso odločanja, napačno uporabilo pravo. Splošno sodišče bi bilo namreč moralo sankcionirati Komisijo, ker je ta spremenila svojo prakso, ne da bi podrobno in nedvoumno obrazložila tako spremembo pristopa. Pritožnica se v zvezi s tem sklicuje na sodbo z dne 29. septembra 2011 v zadevi Elf Aquitaine proti Komisiji (C-521/09 P, ZOdl., str. I-8947, točka 167).
- 45 Komisija zatrjuje, da le dejstvo, da je v prejšnji odločbi lahko sledila drugemu pristopu, ne pomeni „ uvedbe običajne prakse“. Navaja, da položaj, iz katerega izhaja obravnavani spor, nima nič skupnega s tistim, v katerem je bila izdana sodba, na katero se sklicuje pritožnica in v katerem se je Sodišče oprlo na izredne okoliščine (zgoraj navedena sodba Elf Aquitaine proti Komisiji, točki 165 in 167).

– Presoja Sodišča

- 46 V uvodu je treba spomniti, da je obveznost obrazložitve iz člena 296, drugi odstavek, PDEU bistvena procesna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, saj ta spada v vsebinsko zakonitost spornega akta (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Elf Aquitaine proti Komisiji, točka 146 in navedena sodna praksa).
- 47 V obravnavanem primeru je pritožnica pri Splošnem sodišču izpodbijala utemeljenost metode, ki jo je Komisija uporabila v sporni odločbi za izračun zneska globe, ki ga mora ona sama plačati. V utemeljitev svojih trditev se je sklicevala na odločbo o organskih peroksidih, ne da bi prerekala ustreznost obrazložitve sporne odločbe glede tega.

- 48 Splošno sodišče je v točkah 107 in 108 izpodbijane sodbe glede na člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 preučilo utemeljenost metode, ki jo je uporabila Komisija, in meritorno zavrnilo argumentacijo pritožnice.
- 49 Splošno sodišče je le dodatno navedlo, v točki 109 izpodbijane sodbe, da okoliščina, da je Komisija v predhodni praksi odločanja drugače uporabila omenjeni člen 23(2), kar se je izkazalo v korist zadevni družbi, po njegovem mnenju ne vpliva na razlago te določbe.
- 50 Drugi del drugega pritožbenega razloga pa ne vsebuje nobene kritike pravne analize, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah 107 in 108 izpodbijane sodbe, ampak se nanaša na napačno uporabo prava v točki 109 navedene sodbe s strani Splošnega sodišča, ker ni sankcioniralo nezadostne obrazložitve sporne odločbe glede razlike v primerjavi z odločbo o „organskih peroksidih“.
- 51 Ta del torej uvaja nov argument, s katerim se izpodbija zadostnost obrazložitve sporne odločbe glede metode izračuna, ki jo je Komisija uporabila za določitev zakonite zgornje meje 10 %.
- 52 Iz tega sledi, da je treba ta argument razglasiti za nedopusten, ker je pristojnost Sodišča v okviru pritožbe načeloma omejena na presojo pravne odločitve glede razlogov, ki so bili predmet razprave na prvi stopnji.
- 53 Pritožnica poleg tega ne more zatrjevati, tako kot je storila na obravnavi, da se drugi del drugega pritožbenega razloga nanaša na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča pri razlagi člena 23(2) Uredbe št. 1/2003.
- 54 Ta del se v pritožbi namreč izrecno nanaša na „neobstoj obrazložitve“. Poleg tega se pritožnica pri utemeljevanju sklicuje le na točko 109 izpodbijane sodbe, v kateri je zgolj opozorjeno na to, da Komisija ni vezana na svojo prejšnjo prakso odločanja, in ki ne podaja nobene razlage člena 23(2) Uredbe št. 1/2003.
- 55 Glede na navedeno drugega dela drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti. Zato ga je treba v celoti zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 56 Pritožnica s prvim delom tretjega pritožbenega razloga zatrjuje, da Splošno sodišče ni ugotovilo kršitve Komisije glede svoje obveznosti obrazložitve sporne odločbe v zvezi z dejanskim vplivom kršitve na trg.
- 57 Pritožnica priznava, da v skladu s Smernicami iz leta 1998, kakor jih razlaga Sodišče, Komisiji ni treba dokazati dejanskega vpliva kršitve na trg, če je kršitev opredeljena, kot v tem primeru, za zelo resno. Navaja pa, da lahko upoštevanje takega dodatnega dejavnika Komisiji omogoči, da poveča izhodiščni znesek globe.
- 58 Obrazložitev sporne odločbe pa naj bi bila glede tega dvoumna. Komisija naj bi s tem, da je sklop utemeljitev namenila vplivu kršitve, čeprav ji ne bi bilo treba, povzročila dvom o tem, ali je bilo to merilo upoštevano za povečanje izhodiščnega zneska globe ali ne. Poleg tega naj bi bila zmeda še večja, ker je Komisija po eni strani menila, da vpliva na trg ni mogoče izmeriti, po drugi strani pa, da je mogoče o tem vplivu sklepati iz izvajanja tajnih dogovorov. Pritožnici naj bi bilo tako onemogočeno učinkovito pripraviti obrambo. Splošno sodišče, ki naj ne bi preverilo obrazložitve sporne odločbe, naj bi poleg tega še samo podalo nelogično in neustrezno obrazložitev.

- 59 Pritožnica z drugim delom tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da ni sankcioniralo napačne uporabe prava s strani Komisije, ki jo je ta storila s tem, da je o dejanskem vplivu na trg sklepala samo iz izvajanja tajnih dogovorov, ne da bi, kakor to zahteva sodna praksa, predložila konkretne, verodostojne in zadostne indice.
- 60 Komisija meni, da sta oba dela tega pritožbenega razloga nedopustna, ker ni bil naveden že na prvi stopnji. Pri Splošnem sodišču naj bi pritožnica le navedla, da ker je bila njena udeležba pri kršitvi omejena, je bil tudi vpliv te kršitve zmanjšan.

Presoja Sodišča

- 61 Za presojo dopustnosti tretjega pritožbenega razloga je treba spomniti na utemeljevanje pritožnice na prvi stopnji v zvezi z vprašanjem dejanskega vpliva kršitve na trg.
- 62 To vprašanje se je pri Splošnem sodišču obravnavalo v okviru četrtega tožbenega razloga, ki je bil naveden zaradi znižanja globe in se je nanašal na domnevno napačno presojo Komisije glede teže kršitve. Kakor je razvidno iz točk od 113 do 115 izpodbijane sodbe, je pritožnica na prvem mestu Komisiji očitala, da je kršila Smernice iz leta 1998, s tem da je menila, da za ugotovitev teže kršitve ni treba, da je njen vpliv izmerljiv. Na drugem mestu je poudarila, da je Komisija kljub temu skušala dokazati dejanske vplive omejevalnega sporazuma, s tem da je navedla določeno število ravnanj, pri katerih pa naj ne bi bila udeležena, kar bi moralo biti po njenem mnenju upoštevano pri teži kršitve, ki ji je pripisana. Na tretjem mestu je pritožnica navedla, da je Komisija sama priznala, da ni bilo mogoče natančno izmeriti dejanskega vpliva, kar naj bi po mnenju pritožnice upravičilo znižanje globe.
- 63 Iz tega sledi, da je argumentacija pritožnice v prvem delu tretjega pritožbenega razloga, s katero zatrjuje pomanjkljivo obrazložitev sporne odločbe, nova, saj pritožnica ni že na prvi stopnji omenila težav z razumevanjem te odločbe niti s pripravo obrambe.
- 64 Iz razlogov, navedenih v točki 52 te sodbe, je treba ta del pritožbenega razloga zavreči kot nedopusten.
- 65 Glede drugega dela tretjega pritožbenega razloga, ki se nanaša na to, da Splošno sodišče ni ugotovilo domnevno napačne uporabe prava s strani Komisije pri presoji vpliva na trg, zadostuje poudariti, da je glede na argumentacijo pritožnice na prvi stopnji, ki je bila povzeta v točki 62 te sodbe, tudi tega treba šteti za novega. Zato je nedopusten iz enakih razlogov, kot so predstavljeni v točki 52 te sodbe.
- 66 Ker ni mogoče sprejeti nobenega od dveh delov tretjega pritožbenega razloga, je treba ta pritožbeni razlog zavreči.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 67 S tem pritožbenim razlogom pritožnica navaja, da je bila v obravnavanem primeru kršena njena temeljna pravica, da se o zadevi, ki se nanjo nanaša, odloči v razumnem roku, kakor to zagotavlja člen 6 EKČP.
- 68 Pritožnica opozarja, da se je postopek pred Splošnim sodiščem začel 23. februarja 2006 in končal 16. novembra 2011. Zatrjuje, da je med koncem pisnega postopka in prvim podatkom, ki ga je prejela glede stanja zadeve, preteklo dolgo obdobje nedelovanja Splošnega sodišča.

- 69 Po njenem mnenju niti zapletenost zadeve, niti obseg spisa, niti število podjetij ali jezikov postopka v tem primeru ne morejo upravičiti tega, da Splošno sodišče v tem obdobju zadeve ni obravnavalo.
- 70 Pritožnica navaja, da se je, ko je pri Splošnem sodišču vložila tožbo zoper sporno odločbo, odločila, da ne bo takoj plačala naložene globe, ter je morala zato sprejeti, da bo plačala obresti na znesek globe in položiti bančno garancijo. Predolgo trajanje postopka naj bi zato povzročilo povišanje stroškov glede teh ukrepov.
- 71 Zato pritožnica Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo razveljavi ali naj, podredno, zniža znesek globe, ki ji je bila naložena zaradi upoštevanja omenjenih finančnih posledic, tako da se upošteva finančno breme, ki ga je morala nositi zaradi kršitve njene pravice do sojenja v razumnem roku.
- 72 Komisija najprej zatrjuje, da je ta pritožbeni razlog nedopusten, ker ni bil naveden na obravnavi pred Splošnim sodiščem.
- 73 Glede njegove utemeljenosti Komisija meni, da bi v primeru prekoračitve razumnega roka v okviru pravnega sredstva pred sodiščem, vloženega zoper odločbo o naložitvi globe podjetju zaradi kršitve pravil o konkurenci, ustrezno sredstvo, s katerim se to popravi, moralo biti odškodninska tožba, in ne znižanje naložene globe. Podredno Komisija meni, da če bo Sodišče presodilo, da je prišlo do kršitve načela sojenja v razumnem roku in da je to treba popraviti tako, da se zniža globa, mora biti to znižanje simbolično.

Presoja Sodišča

– Dopustnost

- 74 Kakor je razvidno iz člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča in njegove sodne prakse, je Sodišče v okviru pritožbe pristojno za nadzor, ali je bila pred Splošnim sodiščem storjena kršitev postopka, ki škoduje interesom pritožnika (glej zlasti sodbo z dne 16. julija 2009 v zadevi Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, C-385/07 P, ZOdl., str. I-6155, točka 176).
- 75 Glede kršitve, navedene v okviru tega pritožbenega razloga, je treba spomniti, da neodvisno od tega, da se pritožnica sklicuje na člen 6(1) EKČP, člen 47, drugi odstavek, Listine, ki ustreza tej določbi EKČP, določa, da „[ima] [v]sakdo [...] pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče“. Kakor je Sodišče že večkrat razsodilo, se ta člen nanaša na načelo učinkovitega sodnega varstva (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 179 in navedena sodna praksa).
- 76 Na tej podlagi se taka pravica uporablja v okviru pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločbo Komisije (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 178 in navedena sodna praksa).
- 77 Čeprav pritožnica svoje očitke osredotoča v glavnem na obdobje postopkovne nedejavnosti Splošnega sodišča od konca pisnega postopka do odprtja ustnega postopka, se na obravnavi pred slednjim na kršitev te pravice ni sklicevala.
- 78 V nasprotju s tem, kar zatrjuje Komisija, zaradi te opustitve četrti pritožbeni razlog ni nedopusten ker je bil prvič naveden v pritožbi. Če naj bo namreč stranki v postopku omogočeno zatrjevati kršitev postopka, ker misli, da je prišlo do kršitve veljavnih pravil, od nje ni mogoče zahtevati, da to stori v fazi, v kateri celotni učinki te kršitve še niso znani. Glede, konkretno, prekoračitve razumnega roka sojenja s strani Splošnega sodišča pritožnica, ki meni, da ta prekoračitev pred Splošnim sodiščem

škoduje njenim interesom, tega oškodovanja ni dolžna takoj uveljavljati. Po potrebi lahko počaka na konec postopka, da bo ugotovila njegovo celotno trajanje in bo imela tako na voljo vse potrebne elemente za opredelitev škode, ki jo je po njenem mnenju utrpela.

79 Četrty pritožbeni razlog, ki ga je pritožnica podala v utemeljitev svoje pritožbe, je torej dopusten.

– Utemeljenost

80 Najprej je treba spomniti, da je Evropsko sodišče za človekove pravice razsodilo, da mora biti zaradi prekoračitve razumnega roka sojenja kot kršitve postopka, ki pomeni kršitev temeljne pravice, zadevni stranki omogočeno učinkovito sredstvo, s katerim lahko to ustrezno popravi (glej sodbo ESČP Kudla proti Poljski z dne 26. oktobra 2000, Recueil des arrêts et décisions 2000 XI, točki 156 in 157).

81 Če pritožnica predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe in podredno znižanje zneska globe, ki ji je bila naložena, je treba poudariti, da je Sodišče že razsodilo, da če ne obstajajo indici, da je predolgo trajanje postopka pred Splošnim sodiščem vplivalo na rešitev spora, se izpodbijana sodba zaradi nespoštovanja sojenja v razumnem roku ne razveljavi (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točki 190 in 196 in navedena sodna praksa).

82 Ta sodna praksa temelji zlasti na tem, da če nespoštovanje sojenja v razumnem roku ni vplivalo na rešitev spora, razveljavitev izpodbijane sodbe ne bi odpravila kršitve načela učinkovitega sodnega varstva, ki jo je storilo Splošno sodišče (zgoraj navedena sodba Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 193).

83 V obravnavanem primeru pritožnica Sodišču ni predložila nobenega indica, ki bi kazal na to, da bi nespoštovanje sojenja v razumnem roku s strani Splošnega sodišča lahko vplivalo na rešitev spora, ki mu je bil predložen v odločanje.

84 Poleg tega Sodišče ob upoštevanju nujnosti spoštovanja konkurenčnega prava Unije pritožnici ne more zgolj zaradi kršitve sojenja v razumnem roku dovoliti, da ponovno načne vprašanje utemeljenosti ali višine globe, ob tem da so bili vsi pritožbeni razlogi, ki jih je navedla zoper ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi s tem zneskom globe ali ravnanjem, zaradi katerega je ta globa naložena, zavrtni (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 194).

85 Iz tega sledi, da v nasprotju s tem, kar predlaga pritožnica, izpodbijane sodbe na podlagi četrtega pritožbenega razloga ni mogoče razveljaviti.

86 V delu, v katerem pritožnica predlaga znižanje zneska globe, ki ji je bila naložena, zato da bi se upoštevale finančne posledice, ki so zanjo nastale zaradi predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem, je treba spomniti, najprej, da je Sodišče, soočeno s podobnim primerom, takemu predlogu ugodilo zaradi ekonomičnosti postopka in zagotovitve takojšnje ter učinkovite odprave take kršitve postopka in je zato znižalo višino globe (sodba z dne 17. decembra 1998 v zadevi Baustahlgewebe proti Komisiji, C-185/95 P, Recueil, str. I-8417, točka 48).

87 Nato je Sodišče v okviru zadeve, ki se je nanašala na odločbo Komisije, s katero je bil ugotovljen obstoj zlorabe prevladujočega položaja, ni pa bila naložena globa, presodilo, da je lahko kršitev sojenja v razumnem roku s strani Splošnega sodišča povod za odškodninski zahtevek (zgoraj navedena sodba Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 195).

- 88 Obravnavana zadeva se res nanaša na podoben položaj, kot je ta, v katerem je bila izdana zgoraj navedena sodba Baustahlgewebe proti Komisiji. Vendar je odškodninski zahtevek, vložen zoper Unijo na podlagi členov 268 PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU, učinkovito in splošno uporabno sredstvo za uveljavljanje take kršitve in njeno sankcioniranje, ker lahko pokriva vse položaje prekoračitve razumnega trajanja postopka.
- 89 Sodišče mora torej razsoditi, da je treba kršitev obveznosti iz člena 47, drugi odstavek, Listine, ki jo je storilo sodišče Unije, in sicer da o predloženi zadevi odloči v razumnem roku, sankcionirati z odškodninsko tožbo, ki se vloži pri Splošnem sodišču, saj je taka tožba učinkovito sredstvo.
- 90 Iz tega sledi, da predloga za povrnitev škode, nastale, ker Splošno sodišče ni spoštovalo sojenja v razumnem roku, ni mogoče vložiti neposredno pri Sodišču v okviru pritožbe, ampak ga je treba vložiti pri Splošnem sodišču.
- 91 Glede meril, ki omogočajo presojo, ali je Splošno sodišče spoštovalo načelo sojenja v razumnem roku, je treba spomniti, da se razumnost trajanja sojenja presoja glede na posebne okoliščine posameznega primera, kot sta zapletenost spora in ravnanje strank (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 181 in navedena sodna praksa).
- 92 Sodišče je glede tega pojasnilo, da seznam upoštevnih meril ni izčrpen in da presoja razumnosti navedenega trajanja ne zahteva sistematične preučitve okoliščin zadeve glede na vsako merilo, kadar se trajanje postopka zdi upravičeno glede na eno od njih. Tako se lahko z zapletenostjo zadeve ali zavlačevanjem tožeče stranke upraviči na prvi pogled predolgo trajanje (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 182 in navedena sodna praksa).
- 93 Pri presoji teh meril je treba upoštevati dejstvo, da imata v sporu o obstoju kršitve konkurenčnega prava temeljna zahteva po pravni varnosti, ki mora biti zagotovljena gospodarskim subjektom, in cilj zagotoviti neizkrivljeno konkurenco na notranjem trgu velik pomen ne samo za pritožnico in njene konkurente, ampak tudi za tretje osebe, ker je zadevnih oseb veliko in so finančni interesi precejšnji (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 186 in navedena sodna praksa).
- 94 Naloga Splošnega sodišča je tudi, da presodi obstoj uveljavljane škode in vzročno zvezo med njo in predolgim trajanjem spornega sodnega postopka, tako da preuči dokaze, predložene v ta namen.
- 95 Glede tega je treba poudariti, da mora v primeru odškodninske tožbe, vložene, ker naj bi Splošno sodišče s tem, da ni izpolnilo zahtev, povezanih s spoštovanjem sojenja v razumnem roku, kršilo člen 47, drugi odstavek, Listine, to na podlagi člena 340, drugi odstavek, PDEU upoštevati splošna načela, skupna pravnim ureditvam držav članic, za obravnavanje tožb, utemeljenih na podobnih kršitvah. V teh okoliščinah mora Splošno sodišče zlasti preučiti, ali je mogoče poleg obstoja premoženjske škode identificirati obstoj nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela prizadeta stranka zaradi prekoračitve tega roka, za katero bi bilo treba v takem primeru plačati primerno odškodnino.
- 96 Zato je naloga Splošnega sodišča, ki je pristojno na podlagi člena 256(1) PDEU, da odloči o takih odškodninskih zahtevkih v drugi sestavi, kot je ta, ki je odločala o sporu, v zvezi s katerim se graja trajanje postopka, in z uporabo meril, določenih v točkah od 91 do 95 te sodbe.
- 97 Ob tem je treba ugotoviti, da dolgotrajnosti približno pet let in devet mesecev trajajočega postopka pred Splošnim sodiščem ne more upravičiti nobena okoliščina zadeve, ki je bila podlaga za ta spor.

- 98 Izkaže se, da je obdobje od konca pisnega postopka z vložitvijo duplike Komisije februarja 2007 do odprtja ustnega postopka decembra 2010 trajalo tri leta in deset mesecev. Dolgotrajnosti tega obdobja ni mogoče pojasniti z okoliščinami zadeve, pa naj gre za zapletenost spora, za ravnanje strank ali za nastanek postopkovnih dogodkov.
- 99 Glede zapletenosti spora je iz preučitve tožbe, ki jo je vložila pritožnica in je povzeta v točkah 12 in 13 te sodbe, razvidno, da tožbeni razlogi, kljub temu da so zahtevali poglobljeno preučitev, niso pomenili posebno visoke stopnje težavnosti. Čeprav je petnajst naslovnikov sporne odločbe zoper njo pri Splošnem sodišču vložilo ničnostno tožbo, pa ta okoliščina Splošnemu sodišču ni mogla preprečiti, da bi naredilo sintezo spisa in pripravilo ustni postopek v manj kot treh letih in desetih mesecih.
- 100 Poudariti je treba, da v tem času postopek ni bil prekinjen ali podaljšan zato, ker bi Splošno sodišče sprejelo kakršen koli ukrep procesnega vodstva.
- 101 Glede ravnanja strank in postopkovnih dogodkov je treba navesti, da dejstvo, da je pritožnica oktobra 2010 predlagala ponovno odprtje pisnega postopka, ne more upravičiti trajanja treh let in osmih mesecev, ki so že pretekla od njegovega zaključka. Poleg tega, kakor je poudarila generalna pravobranilka v točki 134 sklepnih predlogov, okoliščina, da je bila pritožnica decembra 2010 obveščena, da bo obravnava organizirana februarja 2011, kaže na to, da je ta postopkovni dogodek le malo ali sploh ni vplival na celotno trajanje postopka.
- 102 Ob upoštevanju navedenega je treba ugotoviti, da je bil s postopkom pred Splošnim sodiščem kršen člen 47, drugi odstavek, Listine, ker so bile kršene zahteve, povezane s spoštovanjem sojenja v razumnem roku, kar pomeni dovolj resno kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom (sodba z dne 4. julija 2000 v zadevi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, C-352/98 P, Recueil, str. I-5291, točka 42).
- 103 Kljub temu je iz preudarkov iz točk od 81 do 90 te sodbe razvidno, da je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti.

Finančno stanje pritožnice

- 104 Pritožnica je na obravnavi Sodišču predložila informacije o svojem trenutnem finančnem stanju, iz katerih je razvidno, da ne more plačati globe, naložene v sporni odločbi. Po njenem mnenju so te trditve dopustne, ker so po eni strani povezane z razkritjem nove okoliščine v smislu člena 127 Poslovnika, po drugi strani pa pomenijo razširitev četrtega pritožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela razumnega roka.
- 105 Komisija zatrjuje, da so ti argumenti nedopustni, ker so novi, v vsakem primeru pa neutemeljeni, ker niso podprti z dokazi.
- 106 Glede tega je treba spomniti, da so pritožbe pred Sodiščem omejene le na pravna vprašanja. Za presojo zmožnosti pritožnice plačati globo, ki ji jo je naložila Komisija, bi moralo Sodišče preučiti dejanska vprašanja, za katera pa v okviru pritožbe ni pristojno.
- 107 Poleg tega Sodišče v postopku s pritožbo iz razlogov pravičnosti s svojo presojo ne sme nadomestiti presoje Splošnega sodišča, ki je v okviru neomejene pristojnosti odločalo o znesku globe, naložene podjetju zaradi kršitve prava Unije (glej zlasti sodbo z dne 10. maja 2007 v zadevi SGL Carbon proti Komisiji, C-328/05 P, ZOdl., str. I-3921, točka 98 in navedena sodna praksa). Dalje, v skladu z ustaljeno sodno prakso Komisija pri odmeri zneska take globe ni dolžna upoštevati finančnega položaja zadevnega podjetja, saj bi priznanje take obveznosti pripeljalo do dajanja neutemeljene konkurenčne prednosti podjetjem, ki so najmanj prilagojena razmeram na trgu (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo SGL Carbon proti Komisiji, točka 100 in navedena sodna praksa).

- 108 Trditve pritožnice glede njenega finančnega stanja je torej treba zavreči kot nedopustne, v vsakem primeru pa zavrniti kot neutemeljene.
- 109 Kljub temu je treba dodati, da v delu, v katerem pritožnica meni, da obstaja vzročna zveza med njenimi finančnimi težavami in tem, da Splošno sodišče ni spoštovalo načela sojenja v razumnem roku, lahko to uveljavlja v okviru tožbe, ki jo vloži na Splošno sodišče na podlagi členov 268 PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU (glej točke od 94 do 96 te sodbe).
- 110 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov je razvidno, da nobenemu od pritožbenih razlogov, ki jih navaja pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe, ni mogoče ugoditi, zaradi česar je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 111 Člen 184(2) Poslovnika določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.
- 112 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Komisija je predlagala, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Družbi Gascogne Sack Deutschland GmbH se naloži plačilo stroškov te pritožbe.**

Podpisi